

Taivaan kansalaisina maailmassa

Joh. 15:10-17

10. Jos noudatatte käskyjäni, te pysytte minun rakkaudessani, niin kuin minä olen noudattanut Isäni käskyjä ja pysyn hänen rakkaudessaan.

11. "Olen puhunut teille tämän, jotta teillä olisi minun iloni sydämässänne ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.

12. Minun käskyni on tämä: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä.

13. Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta.

14. Te olette ystäviäni, kun teette sen minkä käsken teidän tehdä.

15. En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tunne isäntänsä aikeita. Minä sanon teitä ystävikseni, olenhan saattanut teidän tietoonne kaiken, minkä olen Isältäni kuullut.

16. Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, ja minun tahtoni on, että te lähdette liikkeelle ja tuotatte hedelmää, sitä hedelmää joka pysyy. Kun niin teette, Isä antaa teille kaiken, mitä minun nimessäni häneltä pyydätte.

17. Tämän käskyn minä teille annan: rakastakaa toisianne.

10. Jos te pidätte minun käskyni, te pysytte minun rakkaudessani, kuten minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.

11. Minä olen puhunut tämän teille, että minun iloni olisi teissä, ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.

12. Tämä on minun käskyni: rakastakaa toisianne, kuten minä olen rakastanut teitä.

13. Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäviensä puolesta.

14. Te olette ystäviäni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä.

15. En minä enää sano teitä palvelijoiksi. Palvelija ei näet tiedä, mitä hänen isäntänsä tekee. Minä sanon teitä ystäviksi, sillä minä olen ilmoittanut teille kaiken, mitä olen kuullut Isältäni.

16. Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja tuottaisitte hedelmää, ja että teidän hedelmänne pysyisi, että mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, hän antaisi sen teille.

17. Tämän käskyn minä annan teille: rakastakaa toisianne.

Missä on elämäsi ilo?

Missä on Sinun elämäsi suurin ilo? Miten etsit iloa elämääsi?

Monelle suomalaiselle "ilon irti ottaminen" tarkoittanee senkaltaista hauskanpitoa, jossa saa nauraa sydämen kyllyydestä tai huvitella niin paljon kuin sielu sietää. Usein se merkitsee jatkossa ilon irtoamista elämästä ja katkeria seurauksia.

Meitä suomalaisia ei todellakaan voi syyttää liiasta iloisuudesta. Muistan lähetystyömme alkuvuosilta Japanista, miten ystäväni radiopastori Ariki seurattuaan minun elämäni aikansa sanoi tähän tapaan:

"Jos muuten aiot pärjätä täällä Japanin lähetystyössä, sinun täytyy oppia hymyilemään."

Suomalaiseen kristillisyyteen on perinteisesti kuulunut haudanvakavuutta, jossa iloisuus on ajoittain koettu jopa kristitylle sopimattomaksi asiaksi. Kuitenkin tekstissämme Jeesus lupaa antaa ei ainoastaan omaa iloaan meille, vaan jopa tehdä meidän ilomme täydelliseksi.

Ilon olemus

Japanin kielessä sana ilo kirjoitetaan merkillä, joka alun perin muodostui sellaisesta kuvioista, missä samurai sotilas istui pöydän ääressä vastapäätä toista samuraita ja joivat yhdessä maljasta. Ilossa ei siis ole ensi sijassa kysymys siitä, että

saamme tyydytystä työstämme eli työniloa, eikä edes siitä, että meille tapahtuu ns. iloisia asioita kuten palkintojen saantia, häitä, lasten syntymää jne, niin hyviä asioita kuin ne itsessään lienevätkin. Ilo on kahvikuppi, jonka molemmilla puolin on ihmiset, jotka kohtaavat toisensa. Sydämen jakaminen on päivittäisen ilon aihe. Ilossa ei siis tarvitse olla kysymys suurista tunteista, vaan aidosta keskustelusta, jossa ymmärrän ja saan osakseni ymmärrystä.

Jeesuksen ilo

Kun Jeesus antaa meille oman ilonsa, niin Hän jakaa meille sen, mikä on Hänen sydämelleen suurinta ja ihmeellisintä. Jeesuksen kuuluisa vertaus kadonneesta lampaasta ja hopearahasta sekä tuhlaajapojasta kertoo, mikä on Jeesuksen suurin ilon aihe. Hän iloitsee ja riemuitsee saadessaan ottaa vastaan parannuksen tekevän syntisen. Hänen ilonsa oli käydä Isän käskylle kuuliaisena ristin kärsimyksiin ja kuolemaan ja ylösnousemuksen voittoon, koska Hän näki niiden seurauksena saamansa suuren ilon:

"Edessään olleen ilon tähden hän häpeästä välittämättä kesti ristillä kärsimykset, ja nyt hän istuu Jumalan valtaistuimen oikealla puolella."(Hepr. 12:2)

Rakkaus kuuliaisuutena

Jeesukselle pysyminen Isän rakkaudessa merkitsi Isän tahdon noudattamista - koska se merkitsi meidän pelastustamme ja Jeesuksen ja Isän suurin ilo on juuri siinä.

Kun me tänä päivänä haluamme olla kuuliaisina lähetykskäsylle, kysymys ei suinkaan ole raskaasta ja uuvuttavasta lain vaatimasta tehtävästä, jota on pakko tehdä miellyttääkseen Jumalaa. Lähetystyö on kiitosta Golgatan uhrista, sen on osallistumista Jeesuksen iloon, kun saamme hämmästyen nähdä, miten Herra armahtaa syntisiä, antaa heille uuden elämän ja vie sisälle iankaikkisen elämän lahjaan. Lähetystyö on Jumalan evankeliumin jakamista ja samalla sen ihmeen katselua, kun aina sieltä ja täältä saa kuulla ja nähdä uusien ihmisten iloitsevan anteeksiannetuksen armosta ja pääsystä sisälle Jumalan valtakuntaan.

Rakkaus Hengen hedelmänä

Jeesuksen kehoitus rakastaa toisiamme ei myöskään ole uusi raskas taakka ja vaatimus kristitylle, joka on tullut Jeesuksen luokse juuri siksi, ettei kyennyt ja osannut rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään. Hänhän sai anteeksiannetuksen juuri tuosta pahimmanlaatuisesta synnistä, rakkaudettomuudesta. Ei, Jeesus ei vie meitä uudelleen lain alle, vaan juuri päinvastoin. Hän vuodattaa Pyhän Hengen kautta oman rakkautensa omiensa sydämiin. Emme itse kykene ylläpitämään ihmissuhteitamme kunnossa, emme edes uskovien keskinäisiä välejä. Siksi tarvitsemme Jeesuksen sydämiimme. Hän tulee ja täyttää sydämemme omalla rakkautellaan. Hän opettaa omiaan katselemaan toisia omilla silmillään.

Jeesuksen silmillä katselu

Jeesuksen silmillä katsottuna on olemassa vain kahdenlaisia ihmisiä, on niitä, jotka ovat jo saaneet lahjaksi pelastuksen Hänen pyhän uhriverensä tähden. Ja on sitten niitä, joiden on päästävä osalliseksi Herran valmistamasta pelastuksesta. Jumala ei nimittäin tahdo, että yksikään ihminen hukkuu, vaan että jokainen tekee parannuksen synneistään ja kääntyy Herran Jeesuksen puoleen saadakseen pelastuksen.

Mistä löytyy Jumalan rakkaus?

Monen kristitynkin ongelmana kaiken tämän keskellä tuntuu olevan se, että he eivät ole mielestään kokeneet riittävän syvästi Jeesuksen rakkautta omassa elämässään.

Tulin uskoon rippikoululeirillä vuonna 1960 ja sain kokea suurta rauhaa ja iloa, kun Pyhä Henki laskeutui sydämeeni ja vakuutti, että kaikki syntini oli poispyyhitty Jeesuksen veren kautta. Lisäksi koin, että Jumala rakastaa minua erityisellä tavalla, koska oli antanut minulle hyvän kodin kasvaa, ystäviä, menestystä kouluelämässä, terveyttä, evankelioimistyön iloa, tyttöystävän ja seurakuntanuorten iloista yhteiselämää.

Mutta sitten nelisen vuotta myöhemmin 500 kilometrin päässä kotoa armeijassa ollessani sairastuin vakavasti ja jouduin sairaalaan kokonaiseksi vuodeksi. Ilon ja rauhan sijaan hiipi kuoleman pelko ja syvä väsymys, ystävät ja koti olivat satojen kilometrien päässä, terveys mennyt ja koulumenestyksestä ei ollut nyt mitään apua. Lähes kaikki se, missä olin nähnyt Jumalan rakkauden osoituksia riistettiin kerta heitolla pois. "Missä on nyt Herra Sinun rakkautesi minua kohtaan?" Siihen tilanteeseen Raamatusta aukesi Herran sana:

"Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että meidän vielä ollessamme syntisiä Kristus kuoli meidän puolestamme."

Jumalan rakkaus oli yhtä muuttumaton kuin ennenkin, koska se ei perustu siihen, mitä minä täällä ajassa koen, vaan siihen, mitä Jeesus Golgatan ristillä koki minun hyväkseni. Vaikka kaikki muu viettäisiinkin, jäljelle jäi tärkein: Rakkaus, joka pelasti minut synnin, kuoleman ja Saatanan vallasta iankaikkiseen elämään. Taivasosa oli Jeesuksen uhrin tähden yhtä varma kuin silloinkin kun koin Jumalan rakkautta tunteiden ja olosuhteidenkin tasolla.

Herran vastaus sydämemme suunnattomaan rakkauden janoon on Golgatan uhri: "Olet ystäväni. En salaa Sinulta mitään. En salaa sitäkään, että Golgatan ristin kärsimyksissä silmiäni edessä olit juuri Sinä. Sinua minä ajattelin, Sinulle halusin taivaan, Sinut halusin vapauttaa synnin ja kuoleman vallasta, Sinulle tahdoin valmistaa taivaan. Sinut haluan myös eteeni taivaassa, niin että saat katsella minun kirkkauttani siellä."

Jeesuksen ystävät

Ystävän tuntomerkki on se, että hän halusta tekee sen mitä ystävä pyytää tai toivoo.

Kysyin eräällä lastenleirillä johtajana toimineelta vasta avioituneelta rouvalta kesken raamattutunnin: "Olet mennyt hiljattain naimisiin. Tarkoittaako se myös sitä, että peset aviomiehesi likaisia sukkiä ja alusvaatteita?" Hän vastasi tekevänsä sen mielellään. Kun kysyin, olisiko hän valmis pesemään minunkin likapyykkiäni, vastaus oli selkeä EI. Rakkaus tekee itsessään ehkä vastenmielisistäkin tehtävistä iloisia asioita.

Ystävän tuntomerkki on myös se, että hän avaa aikomuksensa ja suunnitelmansa toiselle. Jeesus ei ole missään suhteessa jättänyt meitä epäselvyyteen siitä, mitä meille lopulta Hänen kanssaan tapahtuu. Hän vie perille kirkkauteensa, vaikka Hän lupaakin, että tie sinne vie monen ahdistuksen kautta. Mutta jokaisessa ahdistuksessa ja taistelussa Hän itse on vierellämme tukena ja lohdutuksenamme.

Valittu pelastukseen ja tehtävään

Jeesus voisi vallan mainiosti ottaa jokaisen syntinsä anteeksi saaneet ja pelastuneen kristityn heti taivaaseen luokseen, ellei Hänellä olisi meitä varten selkeää tehtävää täällä ajassa. Tehtävämme on rakastaa ihmisiä sisälle Jumalan valtakuntaan. Lähetys- ja evankelioimistehtävä on suurinta rakkautta, mitä ihminen voi toiselle täällä maan päällä osoittaa.

Vaikka saisimme kaikki maailman sodat loppumaan, kaikki sairaudet parannetuksi, kaiken köyhyyden juurrutetuksi, kaiken yksinäisyyden ja ahdistuksen hävitetyksi, mutta jättäisimme ihmiset ilman iankaikkisen elämän osallisuutta, emme olisi vielä ottaneet ensimmäistäkään askelta rakkauden tiellä. Vain evankeliumi Jeesuksesta voi pelastaa, ei mikään muu. Ei ole mitään muuta tietä Isän luo kuin Jeesus Kristus.

Hedelmän kantaminen

Mutta tämä tehtävämmeekään ei ole meidän omien ponnistustemme ja voimavarojemme varassa. Kysymys on hedelmän kantamisesta. Rakkauden, rauhan ja ilon ja kärsivällisyyden hedelmä on Pyhän Hengen työtä Herran omissa. Jotta hedelmä pääsisi kasvamaan, uskovan kristityn tärkein tehtävä on pysyä kommunikaatioyhteydessä Isän kanssa. Rukous, yhteys Isään Jeesuksen nimessä on avain kaikkien lähetys ja evankelioimistyöhön. Omassa varassamme emme voi mitään.

Liikkeelle

Samalla meidän on myös muistettava, että Jeesus kehottaa meitä liikuttamaan jalkojamme. Kysymys ei ole mistä tahansa liikunnan harrastamisesta, vaan siitä, että jalkamme vievät meidät toisten ihmisten luo. Niiden ensimmäinen ja tärkein kulkusuunta on viedä meidät, niiden luo, joiden kanssa meidän tulee tehdä sovinto ja pyytää anteeksi. Sitten niiden luo, jotka ovat yksin vailla evankeliumia ja sitten veljien ja sisarten luo heitä rohkaisemaan ja yhdessä Jeesusta kiittämään ja kasvamaan Herran tuntemisessa.

Satoon todistus

Lopuksi esimerkki siitä, miten pimeydessä tietä hapuillut japanilainen rouva Satoo löysi uskon Jeesukseen ja Isään ja samalla turvan ja levon sielulleen:

Vuonna 1991 minua ajoi etsimään pelastusta seuraavanlainen elämäntilanne. Tuolloin lukion ensimmäisellä luokalla ollut poikani kieltäytyi menemästä kouluun, kun toinen luku-kausi oli alkamassa. Siihen asti hän ei ollut osoittanut mitään oireita koulupelosta, joten hämmästyin ja rupesin murehtimaan hänen tulevaisuuden mahdollisuuksiaan. Kuvittelin tuolloin ihan tosissani, ettei pojallani olisi mitään tulevaisuutta, ellei hän valmistuisi yliopistosta.

Juuri silloin sanomalehden välistä löytyi ilmoitus, jossa luvattiin 15 euron ratkaisua ahdistaviin ongelmiin. Kun nyt ajattelen, niin eihän rahalla voi tällaisia ongelmia ratkaista, mutta silloin etsin niin kovasti apua hätääni, että menin ilmoitettuun paikkaan. Kun kerroin asiani, minulta alettiin kysellä oman menneisyyteeni liittyviä asioista. Vastasin rehellisesti kysymyksiin. Tällöin syyksi poikani tilaan selitettiin se, mitä minä olin menneisyydessäni tehnyt. Kuulemani kauhistutti minua ja aloin syyttää itseäni. Kun sydämeni ja mieleni oli täynnä vain sitä, miten saisin poikani takaisin kouluun, en kyennyt rauhalliseen harkintaan, vaan maksoin ensimmäisellä kerralla 15 euroa. Seuraavalla kerralla menin 200 euroa mukaan, mutta sitä seuraavalla kerralla minulta vaadittiin jo 7000 euron maksua. Kysymyksen, miksi pitäisi maksaa niin valtava summa, vastattiin: "Tarvitsen tuon summan rukoilakseni apua pojallasi!" Kun kysyin, mitä minun sitten pitäisi tehdä, minulle kerrottiin aivan tosissaan, että minun pitäisi nousta joka aamu aikaisin ja siivota vessa.

Ihmettelin, mahtaisiko poikani todellakin saada avun tuollaista tekemällä. Kun aloin epäillä touhua ja suurta rahasummaa vaadittaessa lopulta ilmoitin, että tämä saa nyt riittää, niin yhdessä hetkessä asenne minuun muuttui ja minua alettiin panetella ja uhkailla.

Mutta tuo syyttely palautti mieleeni nuoruudessa tekemiäni syntieni muiston. Surkeat asiat painoivat raskaina sydämelläni. En tiennyt, miten voisin sovittaa vuosien takaiset lankeemukseni. Sietämätön tuska sisimmässäni palasin kotiini. Syytös, että poikani ongelmat olivat minun syytäni, ei antanut minulle hetkenkään rauhaa. Siksi tartuin aiemmin lähistöllä asuvalta kristityltä saamaani kutsulappuun ja etsin tieni tuohon kristilliseen kirkkoon.

Kirkon pastori kertoi, että minun ei tarvitsisi olla epätoivoinen, sillä Jeesus kykenee pelastamaan ja auttamaan. Hän rohkaisi minua hirveässä tuskassani. Sitten hän laski hiljaa käntensä minun olkapäälleni ja rukoili puolestani.

Mieleni rauhoittui, lainasin kirkosta Raamatun ja aloin ahmien lukea sitä. Seuraavasta sunnuntaista lähtien aloin käydä jumalanpalveluksissa, lainasin Raamatun ymmärtämistä helpottavan Raamatun sanakirjan. Viikolla pidettävässä Raamattu-piirissä aloin kysellä, kuka Jeesus oikeastaan oli. Etsin tosissani vastausta kysymykseen, miten minä voisin pelastua.

Seitsemän viikkoa siitä, kun aloin käydä kirkossa, aivan yllättäen kesken jumalanpalveluksen sydämeeni laskeutui selkeä taju siitä, että Jeesus on Jumala. Minulle, joka olin koko sydämeistäni etsinyt apua ja pelastusta, annettiinkin ylhäältä usko siihen, että Jeesus on Jumala.

Tunsin, miten kaikki hartioilla olleet taakkani putosivat pois. Sydämeni täytti rauha. Koin, että voin täydellä luottamuksella jättää kaikki asiani Jumalan käsiin.

Mutta kun sitten palasin yksin kotiin, en voinut olla ihmettelemättä, miten olin yhdessä hetkessä voinut saada uskon sydämeeni. Silloin silmäni osuivat erääseen runoon, jossa liikkuntakyvytön mies kuvasi tuntojaan Herran edessä. Tajusin, että minähän olen juuri tuo liikkumaan kykenemätön. Siihen asti olin kuvitellut saavani aikaan jotain tekemisilläni ja sinnikkyydelläni. Mutta kun minut havahdutettiin todellisuuteen, että omin voimin en saa mitään aikaan, olen liikkumaan kykenemätön heikko olento, saatoinkin avata koko sydämeni Jeesukselle Kristukselle ja ottaa Hänet vastaan Vapahtajanani.

Tuona hetkenä minä, joka olin kantanut niin suurta huolta poikani tulevaisuudesta ilman yliopistokoulutusta, saatoin jättää myös poikani asiat Jumalan käsiin.

Kun sain lahjaksi uskon, ajattelin olevani pelastunut. Mutta siinä vaiheessa minulla ei vielä ollut varmuutta siitä, että olinko saanut syntini anteeksi. Jumala käytti poikani koulupelkoa paljastaakseen sydämeeni kätkeytyt synnit ja vapauttaakseen minut niistä sovitustyönsä kautta. Hän kutsui minut tällä tavalla sisälle syntien anteeksiantamukseen, joka tapahtui kasteessani.

Sen vuoden joulukuun 22. päivänä kastehetkellä tunnustin Jumalan edessä syntini: "Herra armahda minua. Syntini ovat minun, eivät poikani!" Se Jeesus Kristus, joka rukoili ristin puulla "Isä anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä mitä tekevät", otti minunkin syntieni rangaistuksen kannettavakseen.

Entä sinä?

Oletko sinä jo päässyt iloitsemaan Jeesuksen ilosta. Hänen sydänäänensä kuulet hiljaisessa Raamatun sanan tutkistelussa, kun saat katsella ristiinnaulittua ja ylösnoussutta Herraa Raamattu peilin välityksellä. Onko Jeesuksen ilo jo vinyt Sinut

liikkeelle kertomaan Hänen suurista teoistaan. Oletko päässyt iloitsemaan Herran kanssa rukouskammiossa.

Ellet ole vielä päässyt sisälle Jeesuksen tuntemiseen, Herralle ei ole sen suurempaa iloa kuin kutsua Sinua tänään armon ja anteeksiantamuksen omistamiseen. Herra on täällä ja kutsuu Sinua seuraansa.